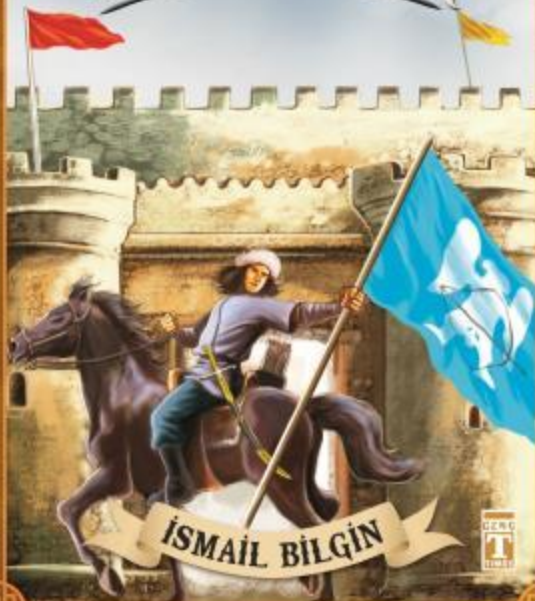

ALPARSLAN'IN AKINCISI

ALPEREN

FETİH YOLUNDA

FETİH YOLUNDA

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Proje Editörü Gökçen Yüksel Karaca
Editör Arzu Demir
Kapak Tasarımı Sefer Koçan
İç Tasarım Ebrar Çiçek

2. Baskı Nisan 2018

Uluslararası Seri No

ISBN: 978-605-08-2191-8

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Matsis Matbaacılık
Sertifika No 20706
Adres Tevfikbey Mahallesi Dr. Ali Demir Caddesi NO:51
Sefaköy/ İstanbul
Tel (0212) 624 21 11

TİMAŞ YAYINLARI / 3977
ALPARSLAN'IN AKINCISI / 9

RAF: 10+ Roman Öykü

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO:12364

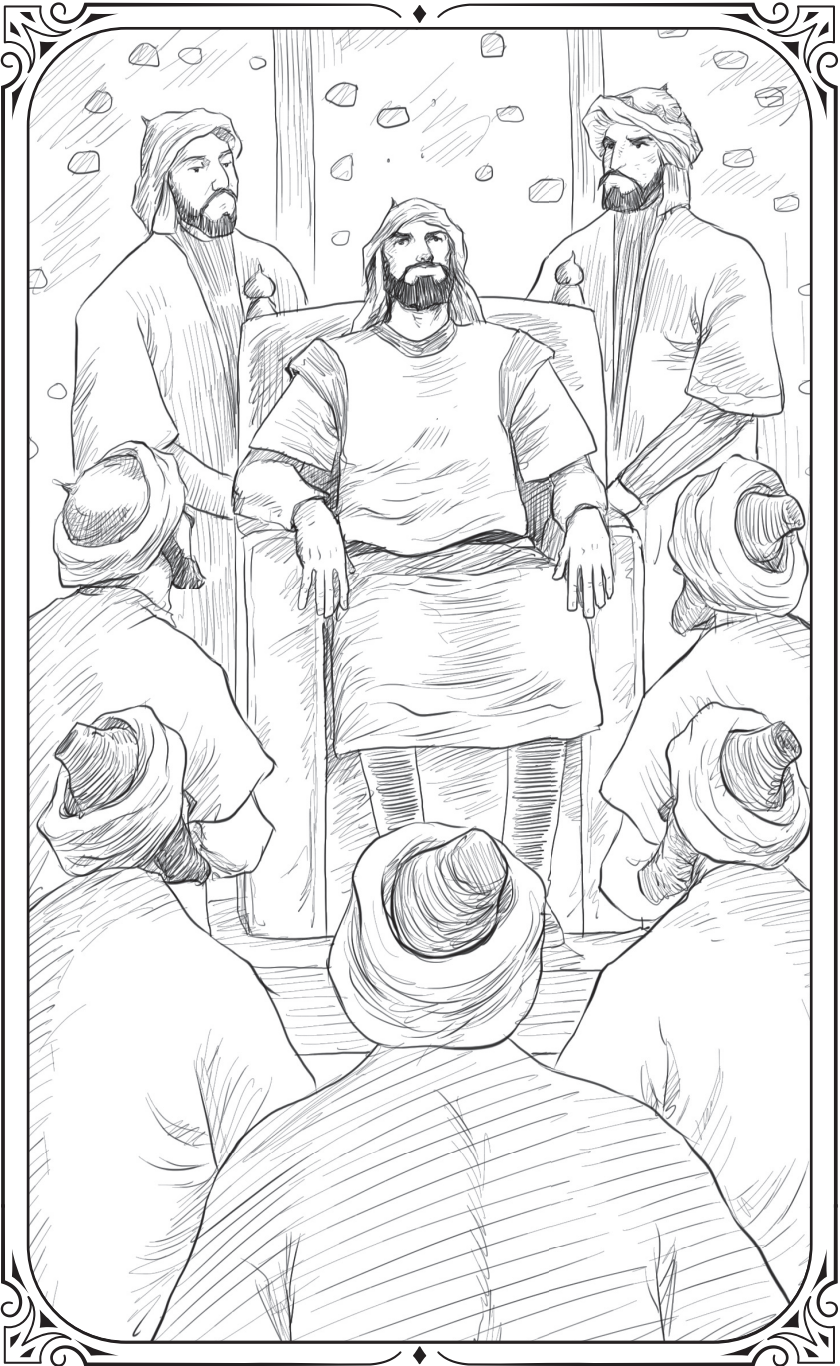
© 2014 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

GÜÇ BİRLİĞİ

Anadolu'ya geçişimizi sağlayan Malazgirt Zaferi'nden sonra Sultan Alparslan, emrindeki beylerle bir toplantı yaptı. Sultan, beylerine şöyle dedi:

— Beylerim, gazilerim! Anadolu'da bizden kat kat üstün olan Romen Diyojen'in ordusunu yendik. Şükürler olsun. Bu zaferde hepinizin emeği, fedakârlığı ve kahramanlığı var. Ancak kazandığımız toprakları genişletmek ve Anadolu'da yeni yerler fethetmek gerek. Bu yüzden her biriniz Anadolu'da fetihlere girişiniz. Sonra yine birleşelim. Güçlenelim...

Sultan Alparslan'ı dinleyen beylerin arasında Danişment Gazi de vardı. Danişment Gazi yaman bir

savaşçıydı ve küçük bir ordusu olan Anadolu beyiydi. 1063 yılında Anadolu'ya gelip Sultan Alpaslan'ın emrine girmiş ve 1071 yılında Malazgirt Savaşı'nda büyük yararlılıklar göstermişti.

Sultan Alparslan, bu toplantıda Danişment Gazi'ye de bir hedef gösterdi:

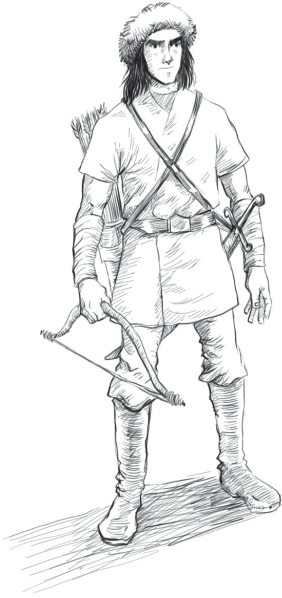
— Danişment Gazi, sana Sivas'ı hedef gösteririm. Sivas'ı alarak gidebildiğin kadar doğruya giderek fetheyle... Selçuklunun gücünü gösterelim. Kâfirle savaşalım. Hak yolunda şehit olalım.

Bu emir ve istek üzerine Danişment Gazi kendisine bağlı askerleriyle Sivas'a doğru yola çıktı...

KARŞILAŞMA

Selçuklu ordusu sefer yapacağı zaman çeşitli hazırlıklar yapılırdı. Bunların en önemlisi de sefere çıkılacak topraklar hakkında bilgi edinmekti. Oraların havası, doğası, fiziksel şartları, ulaşımı hakkında bilgi toplamak akıncıların göreviydi. Akıncılar savaş öncesinde ve savaş boyunca ordunun ilerisinde keşif görevi yaparlardı. Ayrıca köprü, kale gibi önemli noktalarda gerekli önlemleri alırlar ve güvenliği sağarlardı.

Akıncı beyi Alperen de Anadolu'nun gerek batısında gerekse doğusunda görev alırdı. Sadık dostu yağız atı Karayel ile tozlu yollarda, yüksek tepelerde ve geçit vermez dağlarda koşturur dururdu.

Bir gün Alperen çok uzaktan büyük bir toz bulutunun yükseldiğini gördü. Bu durum karşısında meraklandı: “Bu tarafa geliyorlar. Sanki bir ordu gibi... Az sayıda atlıların çıkardığı bir toz bulutu değil bu. Anlamamız lazım. Peki, Bizanslılar olabilir mi? Neden olmasın? Dikkatli olalım.”

Karayel şaha kalkarak uzun uzun kişnedi. Alperen,

— Şişşt sakin ol Karayel. Burada bekleyeceğiz. Kim olduklarını öğreneyim bakalım, dedi.

Alperen ne zamandan beri yollardaydı ama hiç bu kadar kalabalık bir atlı grubu görmemişti. Kafası karışmış, merakı da iyice artmıştı: “Yoksa Bizanslılar saldırıya mı geçiyor? Ancak bu atlılar batıya değil, doğuya doğru at sürüyor. Bunda bir iş var ama ne?”

Genç akıncı beyi, Karayel’i bir söğüt dalına bağladı. Sonra yüksek bir tepeye tırmandı. Kayalıkların arasına saklanıp karşıdan gelecek olan atlıları beklemeye koyuldu.

Atlı grubu yaklaştıkça toz bulutu artıyor ve büyüyordu. Beklemek, Alperen için çok zordu. Ancak başka yapacağı bir şey yoktu. Çaresiz bekleyecekti.

Neden sonra atlılar iyice yaklaşmıştı. Onlara dikkatle bakan Alperen: “Bunlar, Bizanslı değil. Giyimlerine ve hâllerine bakılırsa Selçuklu ama... Nereden gelirler nereye giderler? Yeni bir sefer mi var acaba? Peki, bizim niye haberimiz yok?”

Akıncı beyi, saklandığı yerden çıktı. Koşarak yola inip atlıların önüne geçti. Kollarını iki yana açarak haykırdı:

— Durun! Durun!

Atlılar hem şaşmışlar hem de yollarına çıkan bu gence kızmışlardı:

— Sen ne cüretle yolumuza dikilirsin!

— Nasıl yolumuzu kesersin?

— Sen kimsin?

— Eceline mi susadın!

— Çekil yolumuzdan!

— Hakkında iyi olmaz.

— Çekil!

Alperen, üzerine gelen atlılara aldırmadan durmaya devam ediyor ve elleri açık hâlde bağıryordu:

— Durun! Durun!

Bir karış önünde öfkeli bir atlı durdu:

— Sen ne istiyorsun!

— Kimsiniz? Bunu öğrenmek istiyorum.

— Sana ne!

Adam hemen atından atladı ve kılıcını çekerek Alperen'e doğru hamle yaptı. İri yarı birisiydi. Adeta Alperen'e tepeden bakıyordu.

— Çekil, dedi.

Kılıcını hırsla başına savurdu. Alperen eğildi.

Adam güldü:

— Ha ha ha! Çevik hareket ama benden kurtulacağını mı sanıyorsun!

Bu kez kılıcını yana savurdu. Alperen hemen hızla çekildi. O sırada ayağı bir taşla takıldı ve yere düştü. Onun

